CALVINIST-CONTACT

CHATHAM, ONTARIO, JUNE 15TH, 1954
5TH YEAR OF PUBLICATION NO. 89

IN DIT NUMMER:

- De 100.000ste Immigrant
- De Okanaga Valley
- For Boys and Girls

HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE

Kerk, S.... EN Maatschappij

door K. Hart

Wordt dit een soort prijsvraag, piekeren en puzzelen over de diepzinnige vraag welke letters er achter die S. moeten worden ingevuld in het opschrift van dit artikel?

Stel U gerust, het raadselhoekje blijft voor Uncle Richard en verhuist niet naar de voorpagina. U zou ook reden hebben om beledigd te zijn over zo'n gemakkelijke opgave. Alsof U niet allemaal weet, dat daar natuurlijk gelezen moet worden het woord STAAT. Van kindsbeen af aan weten we immers, dat onze jonge mensen moeten worden opgevoed en opgeleid, opdat ze kennen en belijden de Schriftuurlijke beginselen voor Kerk, Staat en Maatschappij.

Maar waarom dan die geheimzinnige puntjes in de titel? Wel, het is niet nodig U daarover lang in het onzekere te laten.

Onlangs verscheen er in een blad, dat aan het onze verwant is, een artikel, waarin te lezen stond, dat onze jonge mensen bekwaamd moesten worden voor allerlei posities in Kerk, SCHOOL en Maatschappij. Een mens blijft daar even naar kijken, z'n aandacht haakt er aan vast en hij vraagt zich af of die formulering misschien juister is.

Dus nu is er toch zoiets als een vraag. Wel geen prijsvraag, maar toch wel deze kwestie: Wat is nu juist? Moeten we van „Staat" overschakelen op „School" als we onze opdracht formuleren of moeten we het bij het oude laten? 't Is ook mogelijk, dat beide formuleringen aanvaardbaar zijn. Misschien is er hier en daar een lezer, die de oplossing al klaar heeft en zegt: Tussen beide formuleringen ligt een oceaan; de ene is typisch Nederlands, herinnert aan dr Kuyper en aan ds Vonkenberg, maar aan deze kant van de Atlantische Oceaan, waar de situaties zo volkomen anders liggen, is het aannemelijker de school meer naar voren te schuiven.

Het is de moeite waard hierop nader in te gaan. Dit is b.v. van groot belang voor onze Young People Societies en voor onze Mannenverenigingen. Zij behoren te weten in welke richting zij moeten studeren.

Gaarne wil ik mij voegen bij hen, die sterk het pleit voeren voor de Christelijke school in deze landen. En dan denk ik niet alleen aan de lagere school, maar ook aan de noodzaak van een Chr. High School. Ja, we zullen niet mogen rusten voordat we naast Calvin College and Seminary ook een eigen Universiteit als een gave Gods ontvangen hebben. Als God ons steeds meer doet zien de genade van te mogen offeren voor Zijn Zaak, dan is dit niet te hoog gegrepen. Wij gevoelen iedere dag het grote tekort aan wetenschappelijk gevormde Calvinisten. We hebben ze niet alleen nodig om ons voor te lichten in een eigen Christelijke pers en om leiding te geven aan onze organisaties, maar Canada heeft ze nodig. Of Canada groot zal worden onder de wereldlanden, hangt niet alleen af van zijn bodemschatten, zeewegen en knappe mensen, maar vooral van de vraag of er leiders zullen zijn, die in de weg der gerechtigheid het volk zullen regeren. Leiders, die hun wijsheid en hun wetenschap, hun kennis en hun inzicht toetsen aan het Woord van God. Wie van ons zal dat niet biddend van de Heere begeren, een eigen school om leiders te vormen voor het nieuwe land waar wij met onze kinderen mogen leven.

Maar U hebt nu wel tegelijk verstaan, dat we toch niet accoord gaan met de trits Kerk, School en Maatschappij inplaats van Kerk, Staat en Maatschappij. Ik ben bang, dat we ontrouw zouden worden aan onze opdracht, als we de staat buiten ons gezichtsveld gingen plaatsen. Het zou kunnen zijn, dat er een verkeerde gedachte achter zat, n.l. deze: in het kerkelijk en maatschappelijk leven is voor ons wel wat te bereiken, maar op de staatszaken krijgen we als klein groepje Calvinisten in dit grote land toch nooit invloed. Ik aarzel niet dit een zondige gedachte te noemen.

Wij moeten ons niet verbeelden, dat we kerkelijk en maatschappelijk iets kunnen bereiken zonder de genadige Hand Gods over ons. Maar wie dat echt gelovig ziet, heeft tegelijk oog gekregen voor de oneindige mogelijkheden, die er bij Hem zijn. De macht van het geloof in Hem, Wiens Hand niet verkort is, is zonder eind, daarom is de opdracht voor Gods volk zonder grens. Laat de opdracht voor het leven van de Staat toch niet buiten het bereik van Uw geloof vallen. De gerechtigheid van het Koninkrijk moet ook openbaar worden daar waar de wetten van dit land gemaakt en gehandhaafd worden.

De Here heeft ons in de historie laten zien wat Hij vermag door een handjevol mensen, die in Zijn gunst gegrepen zijn door de opdracht, die geen grenzen kent. Wie Zijn Werken gezien heeft, aarzelt niet langer, maar zegt het zo: We gaan voort te bidden en te werken voor een school en Universiteit met de Bijbel, want onze jonge mensen moeten worden opgeleid om eenmaal, als het God behaagt, hun plaatsen in te nemen in Kerk, Staat en Maatschappij. Tot ere van God en tot een zegen voor Canada.

NOG EENS:

Rev. Gritter naar Nederland

Er was in het vorige nummer van Calvinist Contact geen ruimte genoeg om hier meer over te schrijven, vandaar deze aanvulling.

Misschien heeft U de indruk gekregen, dat Rev. Gritter louter voor zijn plezier deze tocht naar de overkant ondernomen heeft. Dat zou een vergissing zijn. Hij hoopt contact op te nemen met hen, die in Nederland onze mensen op weg helpen naar Canada. En daarbij zal nog het een en ander ter sprake komen. Al was het alleen maar de wat eenzijdige en vaak onvolledige voorlichting, die in Nederland gegeven wordt over Canada.

Verder, en dat lijkt me heel belangrijk, hoopt Rev. Gritter op de terugreis een emigrantenschip te begeleiden. Wat het belang daarvan is? Wel, tot nu toe geschiedde de geestelijke verzorging op die schepen meestal door een predikant uit Holland. Met dankbaarheid denken velen Uwer terug aan de troost, die door hun dienst het Woord van God bracht in moeilijke uren. Maar die dominee was iemand, die Canada niet kende en even vreemd tegenover het land stond als de emigranten.

Wat een feest moet het niet voor die mensen straks zijn, die met Rev. Gritter meekomen. Van dag tot dag kunnen ze op hun reis worden voorgelicht door iemand, die Canada kent. Hij kan spreken over de moeilijkheden en mogelijkheden, over de gevaren en de gaven van het nieuwe land.

Is dit eigenlijk niet de juiste oplossing voor de geestelijke verzorging aan boord van onze emigrantenschepen. We geven deze vraag graag door aan hen, die in deze dingen enige zeggenschap hebben.

Onze Culturele taak

II (vervolg)

Komt dit niet overeen met onze Canadese situatie? **Ons dunkt: We zitten in hetzelfde schuitje.**

Dit alles was min of meer bedoeld als inleiding tot het volgende: We geloven, dat wij ook een belangrijke roeping hebben op het gebied van de lectuur en de radio. Ons Canadese volk wordt overstroomd met voor ons onaanvaardbare tijdschriften en couranten. Bladen als Life (dat nog een der besten is!).. worden helaas ook aangetroffen op de tafels van vele onzer christelijke gezinnen. Alleen reeds vanwege de daarin veelvuldig voorkomende onzedelijke foto's, moest dergelijke lectuur onder ons contrabande zijn. Het is funest voor de opvoeding van onze kinderen, willen wij hen grootbrengen in een verantwoord isolement. Daarom zijn wij zo blij met het nieuwe christelijke periodiek „Home and Family", dat naast uw kerkelijke en semi-kerkelijke pers behoort te worden gelezen. Het verdient voorkeur boven lezing van lectuur uit Nederland, want met dit laatste kan men niet helpen een Bijbels-verantwoorde cultuur in dit land te scheppen.

Dat genoemd blad in een behoefte voorziet, moge blijken uit het feit, dat in korte tijd reeds meer dan 3000 abonne's werden genoteerd.

Verder kan men op persgebied ook actie voeren op negatieve wijze. Het volgende diene ter illustratie hiervan:

„De Zuidafrikaanse jeugd zal het voortaan zonder beeldromans en verhalen over supermensen en vliegende schotels moeten doen als gevolg van een regeringsdecreet waarin de import van alle avonturen-beeldromans uit de Verenigde Staten verboden wordt."

Bovenstaand bericht vonden wij eveneens in „Trouw". Ons dunkt: onder aandrang van de samenwerkende kerken, zou het mogelijk moeten zijn onze Canadese regering er toe te bewegen op gelijke wijze dergelijke schunnige- en sensationele lectuur vanuit de States te weren! Het communisme heeft z'n duizenden verslagen, maar Hollywood (ook via de pers) z'n tienduizenden! Maar waar zijn de strijders tegen deze dictatuur?

De radio heeft ons in dit land helaas niet veel beters te bieden. Om iets goeds te horen, moeten wij hier in het Westen inschakelen op „the station for good music" in San Fransisco. Soms zorgen ook de Mormonen in Salt Lake City voor een goed programma. De rest geeft (behalve op Zondagen) voor ons vrijwel waardeloze surrogaat cultuur.

En de televisie? Hierover lazen wij in de Omroepgids van de Ned. Chr. Radio Vereniging het volgende:

„De gevaren, aan de invoering der televisie verbonden, mogen niet onderschat worden; de beinvloeding der televisie gaat die van de radio ongetwijfeld verre te boven. De berichten, welke ons dienaangaande uit Amerika bereiken manen ons tot de uiterste voorzichtigheid. Met dankbaarheid mag geconstateerd worden dat de uitzendende organisaties in Nederland tot op heden geen aanleiding hebben gegeven tot de critiek, welke over talrijke Amerikaanse uitzendingen geveld moet worden.

Daartegenover staat dat wij het oog niet mogen sluiten voor de verrijking welke de televisie brengen kan. De beinvloeding der geesten, ook door middel van dit nieuwe instrument, mogen wij niet uitsluitend aan anderen overlaten. Het „raak niet, en smaak niet en roer niet aan" mag in dezen ons devies niet zijn. Wij hebben als Christelijke belijders een opdracht te vervullen en daarbij moeten wij ook gebruik maken van het medium, dat ons in deze nieuwe uitvinding geschonken werd. Door deze gedachte geleid heeft het Algemeen Bestuur der NCRV indertijd, na rijp overleg, de beslissing genomen aan het televisie-experiment deel te nemen. Het zou voor ons gemakkelijker geweest zijn indien wij ons daarvan hadden onthouden; wij zouden onszelf veel critiek hebben gespaard. Dit „onthouders-standpunt" zou echter onverantwoordelijk zijn geweest; het zou een capitulatie geweest zijn voor de moeilijkheden welke het deelnemen met zich brengt. Wij zouden daarmede vervallen zijn in dezelfde fout, welke onzerzijds begaan is met betrekking tot film en bioscoop.

Daarom zetten wij vol blijmoedigheid onze televisie-arbeid voort, gedreven door het besef dat wij ook hierin geroepen zijn tot verheerlijking van Hem, Die ons het instrument der televisie schonk.

Grijp de kansen, die ook dit insrument ons biedt".

Tot zover de Omroepgids. Wij hebben gemeend, dit gehele stuk voor u te moeten overnemen. Want hier worden dingen gezegd, welke ons in gedachten moeten blijven bezighouden, ook al ontbreken ons op dit moment nog de geldmiddelen om een dergelijk experiment te beginnen.

Maar waarom kunnen WIJ geen begin maken met een eenvoudige regionale omroep in het gebied van Z.-Ontario en Michigan? Al was het maar door middel van een amateur-zendertje, ergens op een zolder! Er zijn gelukkig voldoende goede platen met geestelijke en klassieke muziek verkrijgbaar voor dit doel. Laat de een of andere knutselaar maar eens aan de gang gaan! Een vereniging van luisteraars kunnen zoiets samen wel bekostigen.

De noodzakelijke reclame, tussen de programma's door, moeten zij dan maar op de koop toe nemen! Wij zijn geen experts op dit gebied en we weten niet wat de wet toestaat of verbiedt maar er moeten hier toch mogelijkheden liggen. Desnoods late men een deskundige uit Holland komen. Waarom wel predikanten en geen radiotechnici? De laatsten kunnen evenzeer de geestelijke volksgezondheid helpen bevorderen als de eersten!

Gelukkig hebben wij eindelijk voor de pers thans enkele experts in ons midden, nl. te Hamilton, Ont. Dat is zeer verheugend. Die kant moet het uit. Want, hoe dankbaar we in de aanvang ook voor amateurswerk mogen zijn, op den duur zullen wij het op velerlei gebied niet zonder deskundige leiding kunnen stellen.

Laten wij het er over eens zijn, DAT wij als christenen, samen met andere christenen, ook een culturele taak in dit land hebben. HOE wij deze ten uitvoer kunnen brengen, is een punt, waarover wij verder in dit blad op vriendelijke en christelijke wijze samen van gedachten kunnen wisselen.

WILLIAM C. HOMBURG

Hoe onze familie en vrienden naar Canada kunnen komen

De fieldagenten onzer organisatie zijn steeds op de hoogte met immigratie-regelingen, beide in Nederland en Canada. Het is uw voordeel om zich tot hen te wenden, zij staan gereed om U hierin te helpen.

Hieronder volgt een lijst met namen en adressen van de fieldmen in Canada:

British Columbia:
E. LANINGA, 3676 Imperial Street, South Burnaby, B. C.
A. DE JONG, 1714 Nanaimo Street, New Westminster, B.C.
J. PRINS, Beverly, Alta.

Alberta:
B. NIEBOER, Iron Springs, Alta.
H. A. WIERENGA, 11323—111a Ave., Edmonton, Alta.
H. J. TEN HOVE, Blackfalds, Alta.

Manitoba en Saskatchewan:
TOM POLET, Lot 131, St. Anne's Road, P.O. Genthon, Man.

Ontario:
J. VELLINGA, Box 234, Chatham, Ont.
HAMILTON OFFICE, 279 Bay St. S., Hamilton, Ont.
C. STEENHOF, 31 Crane Ave., Weston, Toronto 15, Ont.
J. VANDER VLIET, 304 Dundas St., W., Trenton, Ont.
L. VANDEN BERG, Box 92, Brockville, Ont.

Quebec:
A. DE JONGE, 3075 Barclay Ave., Apt. 4, Montreal, P. Q.

Nova Scotia, N. Brunswick, P. Edw. Isl.:
H. J. LAM, P.O. Belmont, N.S.

CALVINIST-CONTACT
Holland-Canadian Magazine
Issued the 1st and the 15th of each month, under the auspices of the Christian Reformed Immigration Societies in Canada.
Publication Committee
Rev. A. Persenaire............................President
Mr. J. Vander Vliet..........................Secretary
Rev. P. De Koekkoek.................................
Rev. J. Hanenburg.....................................
Rev. J. Rubingh...
Mr. J. Van Staalduinen................................
Mr. H. A. Wierenga....................................
Editor-in-Chief, Rev. John Gritter, 148 Wharncliffe Rd. N., London, Ont.
Business Manager, John Vellinga, Box 234, Chatham, Ontario
Departments and Editors
Van het Kerkelijk Erf, Rev. P. De Koekkoek
Immigration....................Mr. J. Vander Vliet
Fieldmen's Corner..................Mr. J. Vellinga
Voor de Vrouwen......................Mrs. C. Witt
Young People's Page, ...Writers alternated from time to time
Children's Page................Mrs. J. Hanenburg
As One Preacher Sees It....Rev. J. K. van Baalen
Landbouw..........................Mr. Ir. J. Bakker
Contents:
All matters for publication should be sent to the office of the Editor-in-Chief, Box 234, Chatham, Ontario.
Subscriptions and Advertising:
Send all subscriptions, renewals, and advertising to the office of the Business Manager Box 234, Chatham, Ontario. Subscriptions $3.00 a year in advance.
Printers:
The Mercury Press, Chatham, Ontario
Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

ONTVANGST VAN DE

100.000ste

NEDERLANDSE IMMIGRANT IN CANADA

Prachtig weer in Montreal zette luister bij aan de feestelijke begroeting van de 100.000ste Nederlandse immigrant, die na de laatste wereldoorlog in Canada aankwam. De vlaggen op de „Groote Beer" wapperden vrolijk in de frisse wind. Beneden bij de gangplank werd strenge controle uitgeoefend opdat niemand op de boot zou gaan zonder een speciale uitnodiging van de Nederlandse gezant.

Boven, onder de kleurige wimpels, stond alles gereed voor de plechtigheid: microfoons, een „recording machine", televisie, fotografen en reporters en tenslotte kwamen ook de autoriteiten van de Nederlandse ambassade en van de Canadese Immigratie. Het Nederlandse volkslied bracht iedereen in „de houding", scheepsofficieren salueerden en hoofden werden ontbloot.

Toen kwam het hoogtepunt: de speeches van Minister Harris van het Departement van Citizenship and Immigration, van de Nederlandse gezant, Zijne Excellentie A. H. J. Loving en van Koosje Bol, de lieftallige 100.000ste. Als zij werkelijk zenuwachtig was, dan heeft ze het niet laten blijken. Het blad, waarvan zij een korte toespraak voorlas, trilde niet eens. Koosje, de 19-jarige, was een goede vertegenwoordigster van de Nederlandse immigranten, jong, gezond, levenslustig, met heldere blik de nieuwe wereld inkijkend, een aantrekkelijk meisje uit een goed gezin.

Fotografen „namen" haar toen zij beleefd stond te luisteren en toen zij zelf sprak, maar vooral bij het overhandigen van het aandenken van de Nederlandse aan de Canadese regering. Nog eens werd een volkslied gespeeld, nu het Canadese, en de plechtigheid was over.

Later, aan de maaltijd, die uitnemend verzorgd was, werd nogmaals getoast en gesproken. Behalve de Nederlandse gezant kwam de vader van Koosje aan de beurt. Hij deed het in het Engels al kostte het hem menige zweetdruppel.

Vertegenwoordigers van de regering, de spoorwegen, handel, luchtvaart, immigratie, kerkelijke organisaties, de pers, kunst en mogelijk nog vele anderen waren aanwezig om het feit te herdenken. dat in 7 jaar tijd 100.000 Nederlandse immigranten vrijwillig vanuit Holland naar Canada waren gegaan. Koosje kwam nogmaals op de voorgrond met een hartelijk toespraakje en zij kreeg als aandenken een gouden Maple Leaf. Koosje vertegenwoordigde de 100.000 Nederlanders, die voor haar in het land van de Maple Leaf zulk een warm welkom hadden ontvangen.

Het deed weldadig aan, dat ook de kerkelijke organisaties officieel werden erkend voor het belangrijke aandeel, dat zij hebben gehad in het vlotte verloop van de emigratie uit Nederland, door de uitnodigingen aan hun vertegenwoordigers tot deze bijeenkomst. Aan de voorzitter van het Immigratie Comite van de Christian Reformed Church, Rev. P. J. Hoekstra, viel de eer te beurt de maaltijd met gebed te beginnen, terwijl aan het eind Pater Van Wezel met dankzegging sloot.

Het was een mooie dag, die Canada en Nederland weer wat nauwer aan elkaar heeft verbonden; het program werd vlot afgewerkt en de heersende stemming gaf aanleiding tot de hoop, dat het geen 7 jaar zal duren voor de 200.000ste immigrant uit Nederland ergens in Canada voet aan wal zal zetten.

Op de foto ziet U de familie Bol, Koosje in het midden bij haar ouders, broers en zuster.

J. VANDERVLIET

IMMIGRATIE

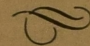
J. VANDER VLIET

Berichten in de Canadese en de Nederlandse pers hebben aanleiding gegeven tot de gedachte, dat immigratie van Holland naar Canada geheel is stopgezet. Dit is echter onjuist.

Aanvragen vanuit Canada voor familieleden en vrienden gaan ongehinderd door, evenals aanmeldingen in Nederland. Boten met immigranten blijven binnenkomen; na 1 Juni worden er nog 25 verwacht.

Het is mogelijk, dat de selectie in Nederland enigszins is verscherpt, maar dat kan in deze tijden echter geen kwaad. Waren niet vorige winter de meeste van onze werklozen te vinden in de groep van ongeschoolde arbeiders? Er is nog steeds veel vraag naar goed onderlegd personeel en daarop richt zich nu dan ook de aandacht van de immigratiedienst.

Intussen kan het niet worden ontkend, dat op sommige plaatsen werkloosheid bestaat. Plaatselijk kan veel worden gedaan om dit te verminderen door inlichtingen betreffende werk, vast of tijdelijk, naar een persoon te zenden. In vele gevallen is dit de fieldman, die gewoonlijk wel weet hiervan het juiste gebruik te maken.

In verband met de bestaande toestand zullen wij echter wel voorzichtiger moeten worden met de aanvragen voor familieleden uit Holland. Op de achterkant van het aanvraagformulier staat nl. deze verklaring, die door de aanvrager ondertekend wordt: „Ik neem de verantwoordelijkheid op mij om te zorgen voor woongelegenheid en onderhoud van de aangevraagde personen, die in dit formulier worden genoemd en sta er borg voor, dat zij niet ten laste van de staat zullen komen". Voorheen was het zo goed als altijd mogelijk werk te vinden voor ieder, die aankwam. Thans geldt dit niet meer voor alle gevallen. De moeilijkheid wordt nog vergroot doordat familieleden niet gebonden zijn aan de beroepenlijst en onder hen zich dan kunnen bevinden personen, die zelfs in normale tijd moeilijk plaatsbaar zijn. Men behore dus vrij zeker te zijn, dat het aangevraagde familielid inderdaad plaatsbaar is bij aankomst.

Paul De Koekkoek

Van het Kerkelijk erf

Iets over de Okanagan Valley

Men vraagt ons wel eens waar de Okanagan Valley is en wat die ons Hollands-Canadees volk biedt. Hierover enige regegelen van een immigranten-predikant.

Deze vallei loopt Zuid en Noord in Brits Columbia boven het Noord-Oostelijk deel van de staat Washington. Het is een lange smalle streek die vanaf Osoyoos, Zuid, en tot Salmon Arms, Noord, ongeveer 160 mijlen meet, en van 1100 tot 1200 voet hoog is, met bergen achtergrond van 6000 tot 7000 voet hoog, dichtbij of verder weg. Het land is uitnemend goed, maar de regenval weinig, zodat men voor bevochtiging vooral van irrigatie afhankelijk is. De landbouw is bijna overal fruitteeld, ofschoon het Noordelijk derde meer geschikt blijkt te wezen voor gemengde bedrijven, vee, graan en groenten.

De werkgelegenheden zijn hier spreekwoordelijk zeer gematigd. "Seasonable labour" zegt men gewoonlijk, en dat is ook tendele zo wat de fruitteeld aangaat. En juist dit jaar is die niet zo fleurig daar een harde late vorst veel bloesems bevroren heeft—niet zo erg als eerst gedacht werd, maar toch erg genoeg om de vraag naar werkkrachten van immigranten stop te zetten. Men moet niet alle werkgelegenheden met de fruitteeld meten, want er wordt hier ook wel in andere vakken gewerkt. Nu is ook dat slechts matig, want er zijn hier geen fabrieken van enig belang, doch men moet deze andere werkgelegenheden niet geheel wegcijferen. Van de mensen die belang stellen in ons kerkelijk werk, zijn slechts 50% of minder in de fruitteeld, en de anderen in de gemengde landbouw, bloembollenbouw, lumber mills, of vakken van het stadsleven. Laatstgenoemden vooral blijven hier op de duur, terwijl de vakmensen van het fruitbedrijf die niet zeer spoedig vertrekken, zich hier ook vastzetten. Voor „zichzelf beginnen" is niet gemakkelijk omdat het land duur is, maar het is niet altijd onmogelijk, daar men soms gelegenheid heeft een verwaarloosd bedrijf te huren of een klein bedrijf machtig te worden.

Ziende deze bedrijfsomstandigheden verstaat men dat de immigratie naar deze inderdaad prachtige streek maar zeer gematigd is geweest. Toch zijn we voor de toekomst in dezen niet geheel zonder bemoediging. Het is waar, menigeen kwam, zag en vertrok, maar anderen deden dat niet. Men bevond dat niet alle werk fruitteeld was, dat er ook ander werk was, en dat elders het werk ook soms „seasonal" was, —zij dat ook om andere redenen dan wat de fruitteeld eigen is. Dan kwam er nog dat om allerlei redenen de godsdienstig-kerkelijke verzorging van ons Gereformeerd-Hervormd volk voor lange tijd maar zuinigjes was. Aleen de Chr. Reformed Church deed daar iets aan, en dat maar zeer sporadisch.—maar een dienst in de, twee of drie maanden. Doch dit is nu gelukkig anders, waarom weggaan ons volk niet meer dringend voorkomt.

Ook is het niet onwaarschijnlijk dat ons volk terwille van het gezonde klimaat hier wil blijven, al is het economisch niet zo vlot als op andere plaatsen. De lucht is hoog, droog en helder. Uitnemend voor sommige zwakke gestellen,—vooral voor hen die met Asthma te worstelen hebben. Dit is in scherpe tegenstelling met de „Coast" waar het aangename klimaat voor sommigen te dampig is.

Gelijk boven gezegd, gelukkig is het met de godsdienstig-kerkelijke toestand nu anders. We houden nu om de andere week in de vier hoofdplaatsen een kerkdienst voor hen wiens overtuiging langs Gereformeerd-Hervormde lijnen loopt. Dat is in Oliver, Penticton, Kelowna en Vernon,—plaatsen zo'n 30 mijlen van elkaar. Onder het Hollands protestants immigrantenvolk van de laatste maanden en jaren vonden we meest Hervormden van allerlei standpunt, en minder Gereformeerden, maar er is bemoedigende belangstelling in ons werk van de zijde der Hervormden zowel als van de Gereformeerden. Menigeen, Orthodox georienteerd, wil samenwerking en geen versnippering. Natuurlijk is het voor hen die al enige jaren tevergeefs gewacht hebben op geregelde kerkelijke bearbeiding op Geref.-Herv. grondslag en zich dus bij de plaatselijke Canadese kerken hebben aangesloten, wel wat moeilijk zich daarvan los te maken. Men zal dat in sommige gevallen wel doen maar dan zal ons nu aangevangen groepsverband ook levensvatbaarheid en groeikracht moeten tonen. En dat hangt af van de zegen des Heren op systematisch en gestadig werk van de immigrantenpredikant en medewerking van onze mensen in "the O.K. Valley".

JAARBOEK VAN DE GEREFORMEERDE KERKEN IN NEDERLAND 1954

JOHN GRITTER

Dit boek, nu in zijn 37ste jaargang, en uitgegeven in opdracht van het algemeen Bureau der Geref. Kerken in Nederland, door Oosterbaan & Le Cointre N.V. te Goes, leidt u in den brede in op al de activiteiten in die kerken. Het geeft inlichtingen over predikanten, kerken, deputaatschappen, statistieken, zending, onderwijs, Pers, Verenigingsleven, en ga zo maar door.

Wat een stuk werk zit er in zo'n boek! Detail op detail, bijna in het oneindige! Men krijgt de indruk dat het met grote zorg bewerkt wordt. Alle eer aan de trouwe krachten die daar voor ploeteren. Destemeer is het spijtig dat er kerkeraden zijn die niet hun volle medewerking geven in het tijdig verstrekken van de gegevens.

Het aantal kerken is ruim 800, waarvan er toch nog ruim 200 vacant zijn (of waren bij het drukken)... Daar zijn om de 900 predikanten, maar velen daarvan zijn in speciale dienst, vandaar toch zoveel vacatures. Men heeft hoop dat dat binnenkort aanmerkelijk beter wordt.

Dat er veel actie is blijkt uit al de gegevens op allerlei gebied. Daar wordt ernst mee gemaakt met het bouwen en bewaren van de kerken. Want de kerk is Gods instelling en Hij vraagt van ons ernstige toewijding. Dat is het hart van de zaak.

Het overzicht van het jaar 1953 van de hand van Ds. F. C. Meyster geeft een veelzijdig beeld van wat er in zo'n jaar op kerkelijk terrein voorvalt. Daar is veel reden tot dankbaarheid maar men is nog steeds in de strijdende kerk. Verbetering van de Eredienst, de nieuwe psalmenberijming, het oecumenisch vraagstuk en veel andere zaken houden de geesten bezig. Van heling van de breuk kwam helaas nog niet veel. Maar men blijft hopen en streven . . .

Onder die in het jaar 1953 vielen ziet men ook de imposante figuur van Ds. K. Fernhout, een van God's noblemen, die van grote betekenis was en ook onder ons niet onbekend.

Dit jaarboek van 436 bladzijden is wel tweemaal zo groot als dat van de Christian Reformed Church. Nu, onze kerk is ook maar half zo groot als de kerken in Nederland. En het Nederlandse is ook nog meer gedetailleerd, zoals men uit Nederland ook verwacht.

De Gereformeerden tellen bijna acht procent van de bevolking daar, genoeg om een sterke invloed uit te oefenen; wij in Amerika zijn een op duizend: dat heeft op ons denken en doen een belangrijke invloed.

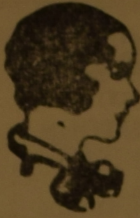
Wat is het kerkelijk leven daar in vele opzichten hoog ontwikkeld! Wat een weelde op het gebied van onderwijs en pers en verenigingsleven en allerlei cultuurmiddelen heeft men daar! Geen wonder dat onze immigranten hier eerst zoveel missen. Maar wij komen met Gods hulp ook vooruit, als we maar vechten en bidden zoals ginds.

Natuurlijk komen in het boek ook gegevens voor over de immigranten kerken. Die aangaande de Christian Reformed Church zijn behoorlijk in orde, over de anderen kunnen we niet oordelen. Die immigratie is voor de kerken in Nederland enerzijds een verlies, anderzijds kan men die ook beschouwen als een uitbreiding, een meedelen van eigen rijkdom aan een zusterkerk.

Nu we juist door de immigratie zo dicht bij elkaar zijn komen te staan, is dit boek voor ons hier bijzonder actueel. Het kan ons ook helpen om de achtergrond van onze nieuwe leden ietwat beter te verstaan. En wie zolang in Nederland meegeleefd heeft zal het gaarne nog eens nagaan. Hier is voor die in het kerkelijk leven daar belang stelt een goudmijn van onschatbare waarde.

Het kost maar twee gulden en zestig ct. Bestel maar bij een van de handelaars hier.

MRS WITT

VOOR DE VROUWEN

Een goed gerucht voortbrengen

Hoewel de Bijbel ons gegeven is voor een veel hoger doel, neemt het niet weg, dat we er soms een beschrijving in krijgen van een menselijke samenleving met haar aardige momenten maar ook met haar fouten en gebreken, net als onze tegenwoordige samenleving.

Er waren eens 12 Israelitische mannen. Niet zo maar de eersten de besten, maar oversten onder het volk. Door Mozes' bekwaam geoordeeld voor de volgende, speciale taak: poolshoogte gaan nemen in het onbekende, maar beloofde land.

Zij gaan. Een ieder van hen ziet en hoort hetzelfde als de andere 11. Ze komen terug en brengen verslag uit. Let wel: ze hebben hetzelfde gezien en gehoord. En nu het verslag.

De eerste groep zegt: „Wel, er groeien prachtige druiven en er zijn mooie weiden. Maar, o mensen, ...". Er volgt nu een beschrijving van de steden en hare inwoners. De toehoorders zien geen sappige druiven en groene weiden meer, alleen maar sterke reuzen en woeste volkeren waar je zo ver mogelijk vandaan moet blijven.

Hoeveel van die 12 spreken zo? Allen, op 2 na. Die twee ontkennen het niet, maar trachten het volk moed en vertrouwen in te spreken. Zonder succes evenwel. Tien van de twaalf verspieders brachten een kwaad gerucht voort, dat het volk maar al te gemakkelijk op zich in laat werken. Aan het goede gerucht wordt weinig aandacht geschonken.

Een ander verhaal. Uit onze eigen tijd. Er is een vergadering geweest. De thuisblijver vraagt: „En, hoe was het?" „O, niet gek. Het nieuwe plan is met bijna algemene stemmen aangenomen en ze zullen onmiddellijk met de uitvoering beginnen. Maar die voorzitter, dat is niets. Die geeft gewoon geen leiding."

„Wat is er dan gebeurd?"

„Wel, ze hebben wel een half uur over dingen zitten zwammen, die niets ter zake deden. En hij liet ze hun gang maar gaan."

„Wie waren het?".

„Diezelfde lui, die toen op de gemeentevergadering zo zeurden."

„O, die. Zeg, en wie moeten dat plan uitvoeren?"

„Daar hadden ze natuurlijk nog niet over gedacht."

Enz.

Wat neemt het grootste gedeelte van het verslag in? Het minder goede.

Waar wordt door de luisteraar op in gegaan? Het kwade gerucht.

Een derde verslag. Na de kerkdienst. Visite.

„En, had de dominee een mooie preek?"

Dat ging best. Over de uitverkiezing. Hij weet het goed uit te leggen. Last van slaap heb je bij hem niet. Alleen moest hij er die kleine kinderen eens uit zetten. Wat een herrie."

Een ander: „Ja, en die jongens op de galerij eens onder handen nemen. Wat mij betreft midden onder de dienst."

„Maar de preek was mooi, probeert er weer een, „hadden jullie zo die tekst wel eens uit horen leggen?"

„Och, als ik eerst m'n tong gebroken heb over die gezangen, heb ik al heel weinig zin meer in de rest."

„Ja, waarom hij toch altijd van die onbekende op moet geven."

„Dan komt het orgelspel beter uit."

„Nou, dat is ook wat moois; bij het laatste vers dacht ik dat dat oude beestje het eind niet meer zou halen."

Enz.

Hetzelfde liedje. De critiek schiet vruchtbaar wortel, maar de waardering is een armetierig plantje.

De verspieders, die een kwaad gerucht voortbrengen winnen het nog steeds, wat aantal betreft; en wij luisteren ook nog naar hen. Maar weinigen gaan vrij uit.

Het moet echter anders en het kan ook anders.

Nee, we behoeven niet wat zwart is wit te noemen. Maar laten we meer aandacht besteden aan het goede. Dat vooral doorgeven. Dat werkt opbouwend. En is er iets (geen pietluttigheden) dat werkelijk niet deugt of critiek verdient, praat er dan over met als doel een oplossing tot verbetering te vinden.

We zullen bemerken dat zo de sfeer tijdens onze gesprekken beter wordt. We moeten meer naar „Jozua en Kaleb" gaan luisteren en die „tien" maar laten praten. Dan houden deze weldra hun mond. Want veel woorden worden alleen maar gezegd om aandacht te krijgen.

Bovendien, „leven met Christus", dat willen we wel, maar dan staat Hij ook vlak naast ons als we over iets of een ander spreken.

En als we weer dingen gezegd hebben, anders dan we van plan waren, laten we dan maar Davids voorbeeld volgen. Want ook hij, de man naar Gods hart, had nodig te bidden: „Heere, zet een wacht voor mijn mond, behoed de deur mijner lippen."

Een hartelijke groet uit Edmonton van

NEL VAN RIJ.

EERSTE VERGADERING VAN DE TRENTON LEAGUE OF LADIES AID

5 Mei was een grote dag voor de Trenton League of Christian Reformed Ladies Aids. Het was namelijk de eerste keer, dat er een contactdag van deze League die in Februari werd opgericht, werd gehouden. Na eerst door de afdeling Trenton in de basement gelaafd te zijn met een heerlijk kopje koffie met toebehoren, begonnen we met enkele liederen te zingen onder leiding van Ds. Witt van Trenton. De presidente Mrs. Westerhof van Trenton liet zingen Ps. 150 : 1 en 3 en sprak een openingswoord, ze herdacht daarbij de bevrijding van ons vaderland en las Ps. 103. Naar aanleiding daarvan hield ze een korte meditatie. Het voorlopig bestuur werd nu aan de vergadering voorgesteld. Er werden enkele brieven voorgelezen van andere kringen, om meer met elkaar in contact te komen, waarna het koortje van Trenton ons vergastte op enkele mooie liederen uit de Psalter Hymnal. Het woord was hierna aan Mrs. Moes van Peterborough, die een bespreking gaf van het boek „De Mantel", in het Engels „The Robe", van Loyd C. Douglas. Er werd nog al gebruik gemaakt van de gelegenheid om vragen te stellen. Mrs. Vos van Belleville declameerde „Lenteweelde". We zongen Ps. 133 : 3 en gingen daarna naar de basement om de lunch te gebruiken.

De middagvergadering werd weer begonnen met samenzang onder leiding van ds. Witt. De presidente liet zingen gezang 24 waarna Mrs. K. De Vries voorging in gebed. Twee dames uit Picton zongen enige duetten waarna de hoofdschotel op tafel kwam. Ds. Van Harmelen uit Brampton hield een referaat over „Dacht U, dat mijn moeder volmaakt was?" Hij wees ons op de mooie, maar moeilijke taak, die wij als moeders hebben bij de opvoeding van onze kinderen in het bijzonder in de puberteitsjaren. We hebben echt genoten van dit fijne, leerzame onderwerp. Er was daarna gelegenheid om vragen te stellen, waarvan verschillende dames gebruik maakten. De collecte die hierna gehouden werd bracht $37.89 op. Enkele dames van Kingston lieten ons nog een voordracht en zangstukje horen. Het Trenton koortje zong tot besluit nog enkele mooie liederen waarna Ds. Witt met ons dankte.

We kunnen terugzien op een mooie gezellige dag.

Mrs. K. DE VRIES, Picton

SARNIA

Woensdag 5 Mei hield de Ladies Aid van Sarnia 2 „Belijden en Beleven", haar jaarlijkse verkoop van eigen gemaakte klederen. Er heerste dadelijk al een gezellige stemming toen de heer Nienhuis de avond opende met gebed en Schriftlezing. In zijn openingswoord vroeg hij of alle aanwezigen mee wilden werken om deze avond een succes te maken. Er was voor elk wat wils zoals b.v. op de lokkende gebaktafel. Prachtige taarten, klein gebak, borstplaat en fruitdrops nodigden zichzelf tot kopen. De jeugd kon sjoelen en de kinderen grabbelen in een grote ton. De koffie werd door ons aangeboden en het gebak dat er bij was werd door de aanwezigen betaald. Voordat het 10 uur was, was er al een groot gedeelte verkocht en wat er over bleef werd bij opbod verkocht. Zodoende bleven we met niets zitten en was iedereen tevreden.

Nadat we Hem dankten die ons alle zegeningen geeft gingen allen voldaan huiswaarts.

De netto opbrengst was ongeveer $250.—, dat natuurlijk besteed zal worden voor onze nieuwe kerk of christelijke school.

MRS. C. ZIJLSTRA, Sec.

KONINGIN ERELID VAN CARPENTERS COMPANY

Koningin Juliana is enige dagen geleden op het vliegveld Northolt bij Londen (Eng.) aangekomen. Twee dagen zou de koningin in Engeland verblijven. Zij ontving het ere-lidmaatschap van de Carpenters Company, het Londense Timmergilde en zal een bezoek brengen aan het Royal Sussex Regiment te Tidworth, waarvan zij ere-kolonel is.

Koningin Juliana reisde in gezelschap van brigade-generaal Pahud de Mortagnes en freule Repelaer van Driel en werd ontvangen bij de Drapers Hall, waar haar de oorkonde van de Carpenters Company werd aangeboden in een speciaal kistje dat gemaakt is van het hout van de verwoeste Nederlandse kerk en het gebouw van de timmerlieden. Tussen het Timmermansgilde en Nederland bestaan namelijk zeer oude banden, die samenkomen in de Dutch Church te London, de oudste Nederlands Hervormde Kerk ter wereld. Deze kerk bestond reeds in 1550 en de godsdienstoefeningen werden gehouden in het gildehuis van de timmerlieden. Later is de kerk in Austin Friars gebouwd naast het gildehuis. Beide gebouwen werden in de tweede wereldoorlog verwoest door Duitse bommen. De Hervormde Kerk is thans bijna weer opgebouwd en zal op 11 Juli ingewijd worden, waarbij H.M. koningin Juliana aanwezig zal zijn.

Nadat de „Master" van de Carpenters Company de koningin een hartelijk welkom had toegesproken en haar de oorkonde overhandigd had, sprak de koningin de volgende woorden:

„Ik ben u zeer dankbaar voor uw hartelijk welkom. Het geeft me grote voldoening te weten, dat er reeds sinds vijf eeuwen een sfeer van samenwerking en wederzijdse hulp bestaat tussen de Carpenters Company en de Nederlandse Broederschap in Londen. Deze goede nabuurschap bestaat nog steeds en werd — gedurende de oorlog — in tragische omstandigheden bevestigd. In deze geest van vriendschap accepteer ik volgaarne de „Honorary Freedom of the Worshipful Company of Carpenters". Ik dank u voor de prachtige doos die u mij gaf en ik zal haar bewaren als een prachtig symbool van vriendschap tussen onze twee volkeren."

Eindelijk.....

Dit zijn Janny en Frits. Misgun ze dit ogenblik niet, ze hebben er zo lang op moeten wachten. Janny heeft al een jaar lang gezucht: „Kwam hij nu maar." En eindelijk heeft de K.L.M. hem vliegensvlug naar Canada gebracht. We genieten allemaal een ogenblik met hen mee en wenden dan weer onze ogen bescheiden af.

Misschien dat enkelen het daar wat moeilijk mee hebben. Dat zijn onze jongens, die zeggen: Wat hebben wij nu aan die Janny's, die verloofd naar Canada komen, weer geen kans voor ons. Jullie hebt wel een beetje gelijk jongens, en daarom, broeders Fieldmen, stuur ons veel Janny's zonder ring om, Fritsen zijn hier genoeg om haar gelukkig te maken.

Intussen gunnen we deze Frits gaarne die gulle ontvangst. Welkom kerel!

NEDERLANDSE COASTER STEVENDE OP DE „BRITANNIA" AF

Een 900 ton metende Nederlandse coaster heeft in de mist onverhoeds de thuiskomst van het Engelse koningspaar verstoord. Terwijl het koninklijk jacht de Britannia onder vlootescorte de baai van Torquay binnenstoomde, doemde plotseling in de mist het Nederlandse vaartuig op. Het stevende recht op de Britannia af.

Even was men op de escorterende oorlogsschepen stom verbaasd. Maar meteen flitste al de signaallamp: „U loopt gevaar". Terstond zwenkte de coaster onder een hoek van 90 graden weg.

INVESTERINGEN V.S. IN NEDERLAND

Dr. E. L. Kramer, directeur-generaal van de industrialisatie van het departement voor Economische zaken, heeft na een rondreis door de V.S. verklaard, dat vele Amerikaanse ondernemingen de wenselijkheid van een vestiging in Nederland overwegen. Verwacht wordt, dat van de tientallen ondernemingen, waarmede onderhandeld wordt, tenminste tien belangrijke dit jaar tot een dergelijke vestiging zullen besluiten, zei dr. Kramer.

Sinds de oorlog hebben 28 Amerikaanse maatschappijen dochterbedrijven in Nederland gevestigd, terwijl achttien andere tot de een of andere vorm van samenwerking met een bestaande Nederlandse industrie hebben besloten.

INDIANEN OP NEDERLANDS VLIEGDEKSCHIP

De bemanning van het Nederlandse vliegdekschip „Karel Doorman" is een dezer dagen in Montreal welkom geheten door een groep Iroquois Indianen, uit het nabijgelegen Caughnawaga reservaat. De plechtigheid vond plaats aan boord.

De bevelhebber van het schip en de overige officieren rookten met het opperhoofd „Gloeiend Vuur" de vredespijp. De Indianen voerden oude dansen uit.

„BARTJE" IN STEEN?

In verband met het feit, dat de bekende Drentse schrijver Anne de Vries binnenkort zijn vijftigste verjaardag hoopt te vieren, zal in Assen vermoedelijk een beeldhouwwerk in de figuur van „Bartje" worden opgericht. Een comite is gevormd voor het verzamelen van gelden, terwijl aan het provinciaal bestuur een aanvraag tot subsidie zou zijn gedaan.

Ook een beeldhouwer zou reeds opgedragen zijn, een voorlopig ontwerp te maken.

Barkruk PHILOSOFIE

Zit ik daar zo gezellig te zitten en te leurken, komt me daar iets heel groots en zwaars met een helblonde kuif naast me zitten. In gebroken Engels bestelt het koffie. Heel dat wezen duid nadrukkelijk de Hollander uit.

Ik waag het er op om met de klasiek geworden vragen in het Hollands te komen.

„Hoelang ben je hier" en „Hoe vind je Canada". En toen had ik de sluizen van z'n welsprekendheid opengezet. Brother, Brother, „daar was geen woord Frans bij." Jammer dat hij hierheen is gekomen. Hij was wat voor de regering geweest in Holland. Daar kijken ze toch niet zo nauw een ministertje meer of minder komt er daar niet zo op aan. Ik heb onder dat betoog twee „flesschies" „limon lime" opgedronken en als maar geknikt het was intrestant, luister zelf. „Kijk", zij de newcomer, „Kijk, ik ben honderd procent boer en ik heb het allang bekeken die Canadezen weten niets van farmen af. Ja enen . . . . ." Aan het einde van zijn betoog ontvouwde hij een geheel nieuw economisch plan. Tenslotte moest Canada blij wezen dat het zulke puikbeste boeren voor niets uit Holland kreeg, dus was het wel billijk dat het nu moest zorgen voor welvoorziene boerderijen met grote lappen van de beste grond en dan een klein kapitaaltje om mee te beginnen. Ik knikte maar en zei met een stem zwaar van ontroering, „Ja mij is Canada ook erg tegengevallen. Er was geen eens een muziekkorps bij de boot om ons met gejuich in te halen. Geen eerste klas coupe in de trein, geen bankboekjes van vijfduizend dollar om mee te beginnen, niet van dat alles broeder, niets." Hij keek me wantrouwend aan. Ik vroeg ben je ook van de Christian Reformed Church? Hij knikte, ben je ook met regeringssteun overgekomen, hij knikte weer. Nou wat wil je nou feitelijk. De Nederlandse regering heeft je gratis op een boot gezet met nog een dominee er bij om voor je geestelijk welzijn te maken. De Amerikaanse broeders en de oudere immigranten zorgden dat er een kerk en een dominee hier voor je klaar stonden. Moet de Canadese regering nou nog voor een „dot centjes" zorgen. Kan je beter ineens pensioen aanvragen. Laten we toch nuchter blijven en doodgewoon gaan „bidden een werken". En dan zullen we wel zien wat er voor ons verborgen is in de toekomst. Voorlopig is het haast een uur. Ik ga dus maar eens weer aan 't werk. Poul, je dime.

H.P.

EEN JUBILEUM IN HOLLAND

1 October a.s. is het 50 jaar geleden dat de Chr. Nat. School te IJzerlo werd geopend. En daar is op de laatste ledenvergadering een comite gevormd, om alles voor te bereiden, om dat feit feestelijk te herdenken.

Aan ondergetekende is verzocht dit nu reeds aan de vele oud-leerlingen die naar Canada ge-emigreerd zijn, bekend te maken.

De secretaris van het comite schreef me het volgende: „Bij ons leeft nl. de gedachte dat er soms toch nog immigranten zijn die dit jaar naar Holland willen komen. Het zou dan mooi zijn, als er oud-leerlingen, -leden, of -bestuursleden, die tegen de tijd van het 50-jarig bestaan kwamen. Misschien komt er maar een, maar dat zou al prachtig zijn."

En daar ze over vele provincies van Canada verspreid zijn, dacht ik door middel van „Calvinist-Contact" daar het best bekendheid aan te kunnen geven. Mag ik de betrokken personen, die dit lezen verzoeken mij even te berichten, dat ze het gelezen hebben, opdat ik weet wie het bereikt heeft.

U mijnheer de redacteur dankend voor de plaatsing,

J. B. KORTEN,
R.R. 4, St. Catharines, Ont.

VERPLEGING ALS EEN BEROEP

(Can. Scene) Hoewel Canada thans meer verpleegsters heeft dan ooit tevoren en hoewel het aantal verpleegsters op de bevolking een der hoogste op de wereld is, is er volgens het Federale Department of Labor toch nog een tekort van 8000 a 9000 verpleegsters.

De meeste ziekenhuizen hebben moeite om het aantal benodigde verpleegsters op peil te houden; gedurende de laatste vier jaar steeg onze capaciteit aan ziekenhuisbedden met 30 procent; over dezelfde periode steeg het aantal verpleegsters met slechts 18 procent.

Het Department of Labor zegt, dat de meeste leerlingverpleegsters komen van leerlingen die de middelbare school doorlopen hebben. Ook zijn er een aantal uit de gelederen van de New Canadians voortgekomen, in de jaren 1951 en 1952 ongeveer 340. In dit verband moet men bedenken, dat een vrouw, die in haar eigen land opgeleid werd tot verpleegster, de Canadese autoriteiten moet tonen, dat zij aan de Canadese eisen voldoet. Het kan voorkomen, dat ze aanvullende opleiding moet volgen.

Verpleging is vaak een beroep met hoge eisen, met lange werktijden en moeilijk werk, maar aan de andere kant geniet het aanzien in Canada en het verwelkomt in zijn gelederen intelligente en toegewijde vrouwen, zonder op ras of godsdienst te letten. Hier liggen vele mogelijkheden voor bevoegde jonge vrouwen en meisjes onder onze New Canadians.

STUDIEBEURZEN IN MUZIEK VOOR NEW CANADIANS

(Can. Scene) Begaafde New Canadians, die ge-interesseerd zijn in een muziekcarriere, zullen met beurzen gesteund worden door het Royal Conservatory of Music in Toronto.

Dr. Edward Johnson, voorzitter van de raad van directeuren van 't Conservatory, heeft een algemene uitnodiging gezonden tot New Canadian ouders om hun kinderen voor een speciale test naar de school te zenden.

Voor dit doel heeft men, zo zei hij, een hoorcommissie opgericht bestaande uit vooraanstaande leden van de faculteit.

As One Preacher Sees It

By J. K. Van Baalen

Ds. N. Buffinga. BLIJF BIJ MIJ HEER. Bijbels Dagboek. J. H. Kok, N.V., Kampen. 1953. Fl. 6.95

Ik heb altijd een vooroordeel tegen dagboeken gehad. Het komt me voor dat ze over het algemeen de Bijbel verdringen. Wie echter toch zulk een boek gebruiken wil, kan hier wel wat goeds vinden.

Dr. A. Sizoo. CHRISTENEN IN DE ANTIEKE WERELD. Kok. 205 pag. Fl. 7.50

Dit prachtboek (ik doel op het uiterlijk) is ook ongemeen interessant van inhoud. Men had in de „oudheid" (omstreeks 400 na Christus) geducht bekwame stenographen, die woordelijk weergaven wat op gemeentevergaderingen e.d. besproken en besloten werd. Ook preken werden woordelijk weergegeven. Ook brieven tussen geleerden namen de plaats in van huidige gedrukte brochures en boekjes. Nu heeft de V.U. professor in het Latijn en Grieks eens flink rondgesnuffeld in die oude documenten; en geeft ons een kijk op het alledaagse leven van mannen als Hieronymus, Augustinus e.a. Dominees kunnen hier heel wat troost uit putten, als ze zo eens mogen komen te merken hoe b.v. een groot man als Augustinus ook al heel wat te verstellen had van allerlei mannen en mannetjes in zijn onmiddellijke omgeving. Het komt ons alles zo heel dicht nabij. Ik heb dit boek meest te middernacht in bed gelezen; het was mij een waar genot zo enkele avonden in de vierde eeuw in slaap te vallen en dan weer in de twintigste te ontwaken. Hartelijk aanbevolen!

Dr. F. W. Grosheide. DE OPENBARING GODS IN HET NIEUWE TESTAMENT Kok. 1953. 268 pag. Fl. 7.90.

Ook een heel mooi boek. Maar weer van geheel andere aard. Moet je goed wakker zijn als je dit leest of bestudeert. De geachte schrijver zegt zo leukweg in z'n korte inleiding, dat de titel geen recht doet aan de inhoud; maar dat er „boektechnische redenen" waren om maar een korte titel te geven. „De bedoeling van dit geschrift is immers niet om een beschrijving te geven van de Goddelijke openbaring in de nieuwe bedeling, maar om, zij het zeer in het kort, in het licht te stellen, hoe er in de openbaring Gods die wij in het N.T. vinden, een gang, een ontwikkeling valt op te merken, en hoe het vaststellen van die ontwikkeling ons inzicht in die openbaring verdiept." Dus, zo iets als wat „de oude Noordt" noemde „Historia Revelationis", en Dr. Geerhardus Vos, „New Testament Biblical Theology". "That is something," zeide de geleerde en uitstekende leeraar Doctor Vos 38 jaar geleden tot mij, "they don't believe in much in the Old Country;but I have taught it for 35 years, and I surely do believe in it." Ik wilde wel dat mijn onvergetelijke leermeester van Princeton dit boek nog eens kon zien en beoordelen. Het zou zijn hart goed gedaan hebben. Dit is natuurlijk een echt Grosheidiaans boek: wetenschappelijk; degelijk; duidelijk; frisse gezichtspunten. 't Is maar jammer, dat ik de zestig reeds voorbij ben: men moest nodig nog een dertigtal jaren voor de boeg hebben om zich al die kostelijke nieuwe boeken goed eigen te maken. Aanbevolen aan jonge dominees. Als die zulke werken BESTUDEREN willen, dan krijgen ze die „background" waaruit frisse, eigen-type preken geboren worden.

Dr. J. D. De Groot. DE WEDERGEBOORTE. Kok. 1952. 335 pag. Fl. 9.75.

Ter inleiding: wanneer van vele „Koksiaanse" boeken twee prijzen worden gegeven (bv. Fl. 8.— ingenaaid en Fl. 9.75 gebonden) geef ik gewoonlijk alleen de „gebonden" prijs aan: ingenaaide, papieren kaften, waar men met een mes in snijden moet eer men kan beginnen te lezen, dat is nu eenmaal iets dat een Amerikaan tegen de borst stuit.

Overigens heeft dit mooie boek reeds te lang op recensie liggen wachten. De eerwaarde predikant van Woudsend heeft inderdaad „speciale studie" gemaakt van dit dogmatisch onderwerp. Nu hebben eenmaal dogmatische studien de voorliefde van mijn hart: dus heb ik dit boek aandachtig gelezen. Nu, 't is de moeite waard! De auteur verstaat het woord „wedergeboorte" in ruime zin: heiligmaking is bij hem „voortgaande wedergeboorte", of „het tweede stadium der wedergeboorte", en de verheerlijking in het Hiernamaals is „het derde stadium der wedergeboorte: de voltooiing der wedergeboorte." Dus komt er nog al wat op de proppen in dit boek.

De auteur gaat op alles in; behalve zulk een onzinnige kwestie als „dopen op veronderstelde wedergeboorte", iets dat nimmer door enige kerk geleerd is; maar hij heeft van z'n mooiste bladzijden over de wedergeboorte in zuigelingen en kleine kinderen. Wat men daar van leest in dit boek, is prachtig (en Bijbels natuurlijk; anders zou ik het niet prachtig noemen).

Ik heb slechts twee kleine opmerkingen.

FEUILLETON

Tussen TWEE Machten

DOOR S. HARRISON

22)

„U bent hard, dominee. U valt me tegen. Maar ik heb mijn besluit bekend gemaakt. Tegen de eerste Juli zou ik gaarne ontslag hebben."

„Ik zal het op de kerkeraad brengen."

Dit was nu het tweede lid uit Ds. MacLure's gemeente, dat naar de Methodisten-Kerk overging. Drie maanden geleden een jonge vrouw. Ze had voor twee jaren belijdenis des geloofs afgelegd. Op catechisatie had ze steeds flink belangstelling getoond. Toen kreeg ze kennis aan een jonge man uit de Methodisten-Kerk. Zij deed naar wereldse maatstaf een goed huwelijk. Kort na haar trouwen, zei ze haar lidmaatschap van de United Presbyterian Church op. Ze begreep wel. Haar man kon niet tot de Presbyteriaanse Kerk overkomen. En ieder naar een eigen Kerk, daar voelde ze ook niets voor. Daarom volgde ze haar man maar. Zo hoorde het toch ook eigenlijk: Een vrouw moest haar man volgen.

Deze dingen deden Ds. MacLure pijn. Het ging toch om Christus. Begrepen de mensen daar niets van?

Ds. MacLure bezocht regelmatig Luke Stefenson. In het begin was Luke erg gesloten. Hij zei niet veel. Maar langzamerhand begon hij zich toch te geven. Omdat in huis de stem van zijn vader steeds domineerde, sprak hij schuchter en ietwat verlegen. Maar dominee merkte wel, dat hij blij was, wanneer hij hem bezocht.

„Zo Luke, hoe gaat het?"

„Goed, dominee. Het gaat vooruit zegt de dokter."

„Ben je nogal geduldig?"

„Ik doe mijn best, dominee. De dagen duren soms zo lang. Ik weet het niet, dominee."

„Het is moeilijk, jongen, zo lang stil op bed te moeten blijven. Je bent jong, het leven lokt. Maar je weet het Luke, het is de Heere, die je ziek heeft gemaakt. De HEERE regeert. De God van je doop. Dezelfde God, Die Zijn Zoon voor je gegeven heeft. God heeft duidelijk getoond, dat Hij je liefheeft. Nu komt het voor jou erop aan, die liefde Gods te geloven."

„Ja dominee. Het is soms zo moeilijk."

„Hoe dan, Luke?"

„Ik geloof het alles wel, wat u zegt en in de Bijbel staat. Maar soms denk ik: als ik toch echt geloofde, moest ik geduldiger zijn, dan moest ik meer blij zijn. En ik ben vaak ongeduldig."

„Ik heb je moeder nooit over je horen klagen. Integendeel."

„U begrijpt me wel, dominee. Het gaat niet om ongeduldig zijn tegenover moeder. Het gaat om ongeduldig zijn tegenover God. Ik draag het niet, zoals ik het eigenlijk moest dragen, in vertrouwen, dat de Heere mij liefheeft."

„Is het niet een zegen, dat je tegenover je huisgenoten geduldig bent? Ik kom helaas wel bij patienten, die heel wat minder geduld tegenover hun huisgenoten betonen. Ik ben er blij om, dat je inziet, dat je tegenover God tekort komt. Die zonde moet beleden voor de Heere. Maar ook voor die zonde is vergeving. Het is de moeite in het leven van alle christenen, dat zij nog zo ver afblijven van het ideaal."

Zo spraken dominee en patient. Niet iedere keer kwamen ze elkaar even na. Soms zei Luke heel weinig. Maar over het geheel vond dominee de bezoeken bij Luk Stefenson wel prettig. Mr. Stefenson zag hij zelden. Met mevrouw sprak hij meer. Het bleek wel, hoe ze leed onder de verkeerde verhouding van haar man tegen dominee en kerkeraad.

„Kwam het maar weer in orde, dominee. Het hele gezin lijdt eronder."

„Ik wilde het ook graag, mevrouw."

„En mijn man ook. Waarom gebeurt het dan niet?"

„Omdat uw man meent, dat allen voor hem buigen moeten. En dat kan niet. Dat kunt u toch ook wel begrijpen. In orde moet het, maar in de weg van recht."

„Ondertussen komen we niets verder."

„Bidden, Mrs. Stefenson, of God de harten wil neigen."

„Dat heb ik al zoveel gedaan."

„Volhouden, mevrouw. En blijven geloven."

„Maar God geeft niet altijd wat wij vragen."

„Neen, mevrouw. Maar God geeft altijd iets goeds op ons gebed."

Soms drongen andere zorgen de gedachten aan Mr. Stefenson geheel op de achtergrond.

Dominee was op bezoek bij Mr. and Mrs. Redband. Het gesprek liep over kinderen en uitgaan.

Ten eerste: Het is wel waar dat wij van het Hiernamaals niet veel afweten, en niet veel speculeren moeten; maar toch valt er m.i. nog wel iets of wat meer van te zeggen. Ik vind dat hoofdstuk wel wat erg kort. (322—334).

En voorts: als de schrijver bezwaren heeft tegen de gangbare definitie van de wedergeboorte (in haar eerste zin en stadium) als „inplanting van een nieuw levensbeginsel of nieuwe levenskiem" (pag. 215), dan is dat zijn goed recht. Maar dan moet hij er niet tegenover stellen een definitie van acht lijnen druks. Zoiets is eenvoudig onbruikbaar. Gelukkig geeft hij op pag. 280 wat beters. Maar dat hadden we op 215 ook moeten hebben, omdat het daar gaat om een definitie.

Tenslotte: ik wilde wel dat ik de autoriteit had dit boek verplichte lectuur te maken voor al onze seminarians en jongere predikanten—liefst met een examen na lezing!

DE BIJBEL IN NIEUWE VERTALING MET VERKLARENDE AANTEKENINGEN. Uitgave J. H. Kok, Kampen.

Afleveringen 6 tot en met 9 pp. 477 tot 764 werden ons toegezonden. We hebben naar dit breed opgezette werk eerder verwezen, ofschoon geen eigenlijke recensie, d.i. beoordeling ervan gegeven. Deze laatste delen (deeltjes 4 en 5 heb ik niet ontvangen) behandelen I Samuel 4:3—II Samuel 11:1 door Dr. J. Schelhaas Hzn.; II Samuel 11:2-24:25 door idem; I, II Koningen door Ds. H. H. Grosheide; en I Kronieken door Dr. J. H. Becker.

Waar het niet mijn bedoeling is bij dit uitgebreide werk op een eigenlijke recensie in te gaan, wens ik hierbij twee opmerkingen te maken. Ten eerste. Het werk heeft goede voortgang. Velen werken hieraan terzelfder tijd. Wie een beknopte, betrouwbare commentaar op het gehele O.T. wil hebben, een parallel van de oude kanttekeningen, die kope dit werk; want dat is wat het is. En het zal niet te lang duren of althans het O.T. is gereed. Reeds ontvingen we een goede linnen „stempelband" voor „Het Oude Testament I". Het gehele werk kost 18 maal Fl. 1.80 met 2 losse banden a Fl. 1.25, of twee gebonden delen van Fl. 18.75 elk. Nu weet u het: nu maar bestellen. Men behoort toch wel een goede beknopte Bijbelverklaring te hebben, niet waar?

Nu; tot hier toe en niet verder! Next time a few Zondervan Books; that'll place us in somewhat different atmosphere again, I suspect.

NEDERLAND

Wonder Uit Water

Wat is Nederland mooi!

Wie daar geboren en getogen is en oog heeft voor mooie dingen, zegt het telkens weer met een zekere trots: Nederland is een mooi land, wel klein maar toch mooi. En touristen, die het met andere ogen zien, kunnen er niet genoeg van zeggen. "One garden" of zoiets is dan de uitroep. Onze immigranten hier in Canada vinden Canada mooi maar dat doet niets af aan hun roem over het landje dat ze achter zich lieten.

Fotograaf Ed. Van Wijk is dat mooie landje nogeens weer doorgegaan. Hij „heeft zijn foto's gemaakt overal waar hij een mooi plekje, een fraaie gevel en een karakteristiek hoekje zag. En hij liet het niet bij lanen, gevels en boomgroepen, maar hij heeft al die mensen in zijn beeld gevangen, die hem typisch Nederlands voorkwamen en in dat decor pasten."

En de journalist Mr. E. Elias „heeft bij deze verzameling genoeglijk mijmerende stukjes geschreven over de grote en de kleine steden, over de stilte van het land, het water, de bloemen en de mensen. De platen heeft hij van kernachtige bijschriften voorzien."

Het resultaat is een prachtboek dat u met al zijn schoonheid pakt.

U ziet Amsterdam, en vergeet niet dat het de hoofdstad is! Amsterdam bij zomer en bij winter. En Rotterdam dat zich zo groots uit zijn puin weer opgericht heeft, met zijn bedrijvige haven. U komt door Den Haag, de vorstelijke stad, en Scheveningen, dat is, Den Haag-aan-Zee. Uw gids brengt u van Utrecht naar Haarlem, straks in de stilte van Limburg, en die van de Veluwe, de rijkdom van de Haarlemmermeer, temidden van het land der molens, door Giethoorn, Maastricht, Amersfoort, Delft en zo maar door. Elk hoekje van het Nederland heeft iets bekoorlijks en draagt het zijne bij.

Wie iets van dat landje wil weten kan hier terecht. „Een Nederlander in de vreemde zal een stroom van herinneringen tegemoet vloeien bij het doorbladeren en lezen van dit boek".

Als gelovig lezer mis ik iets: de volle erkenning van de God van Nederland. Wel wordt gesproken van de vroomheid van het Nederlandse volk. Gaarne zou ik iets meer hebben gelezen van dank aan God Die tenslotte Nederland ook zijn schoon gaf.

Maar dat doet aan de pracht van het boek als zodanig niet af.

Nog eens: een pracht werk.

Een boek dat zijn waarde blijft behouden.

Het is te verkrijgen bij N.V. Uitgeverij W. Van Hoeve, 's Gravenhage, Bandung.

Voor de Nederlandse editie is de prijs 24 gulden en 75 cent.

Het verschijnt ook in het Frans, Duits, Engels, Spaans, en Esperanto; prijs van buitenlandse editie f 27.50.

„Nu kunt u nooit meer iets kwaads zeggen van bioscoopbezoek, dominee," merkte mevrouw op.

„Waarom niet, mevrouw? Ik sta nog altijd op hetzelfde standpunt."

„Kom, dominee. Doe niet zo onnozel. Uw James en Betty waren gisteravond toch bij de opvoering van The Scarlet Pimpernel. Ik weet wel, het is een keurig stuk. En ook in het bijprogramma was niets dat aanstoot kon geven. Maar wij willen ook niet naar alle stukken toe. Ik ben blij, dat u van uw exclusieve standpunt bent afgegaan en een goede film kunt waarderen."

Dominee wist niet wat hij hoorde. Hij schrok er van.

James en Betty in de bioscoop? Hoe kon dat?

„Maar Mrs. Redband, hebt u u niet vergist? Ik weet er niets van. Ik begrijp niet hoe het mogelijk is."

„Och dominee, ik ken uw James en Betty toch wel? Ze waren er met Mrs. Stones en de kinderen. Als ik had kunnen denken, dat u er niet van wist, had ik natuurlijk mijn mond gehouden. Maar ik dacht, dat u ze toestemming had gegeven."

„Ik moet thuis eens informeren, hoe dat zit. Ik ben in ieder geval blij, dat u het mij gezegd hebt. Zulke dingen moet een vader toch weten."

„Voorzichtig aan dominee. De meeste kinderen gaan. Het is te begrijpen, dat uw kinderen ook graag eens een film zien. Het was heus een mooie film."

Thuis vroeg dominee zijn vrouw er naar.

„Mrs. Redband vertelde me vanmiddag, dat ze James en Betty met Mrs. Stones in de bioscoop had gezien. Weet jij daar iets van?"

„Ja zeker. Mrs. Stones vroeg me, of ze mee mochten. Jack en Mary gingen ook mee. Ik heb maar „Ja" gezegd. Je kunt ze toch niet alles verbieden. Je stoot de mensen af, als je nooit iets goedvindt."

„Maar je weet toch, hoe ik over de bioscoop denk?"

„Och, een zo'n keertje zal ze niet bederven."

„Ze krijgen de smaak ervan beet. Ieder kan zich voortaan, als hij naar de bioscoop gaat, beroepen op de kinderen van de dominee. Die gaan ook.

Ik vind het vreselijk, dat je me zo tegenwerkt. In plaats van me te steunen, breek je mijn werk af."

„Je maakt je altijd druk om niets. Als dat je werk afbreken is, wanneer onze kinderen eens een keer, omdat Mrs. Stones het vraagt, meegaan naar „The Scarlet Pimpernel", dan is je werk ook niet veel waard."

Mrs. MacLure verliet na deze woorden boos de kamer.

XI. BETTY WELLINGTON

„Hoe gaat het met uw zoon, Mr. Wallis?"

Mr. William Stefenson richtte deze belangstellende vraag tot zijn mede-bestuurslid Mr. Peter Wallis. Ze waren respectievelijk tweede voorzitter en secretaris van de „Vereniging tot behartiging der geestelijke belangen der werklozen."

„Dank u. Met James gaat het best. Hij heeft een goede betrekking. Dat is al heel wat waard in onze tijd."

„Gaat hij nog niet trouwen?"

„Dat is juist de moeilijkheid. Hij is, zoals u misschien zult weten, met Betty Wellington verloofd. Haar vader is werkeloos. Zij verdient nog al aardig. Nu stelt ze telkens het huwelijk uit, omdat ze haar ouders niet onbezorgd achter wil laten."

„Die oude Wellington kan toch in de werkverschaffing gaan?"

„Dat zou natuurlijk kunnen. Maar dat valt niet mee voor zo'n oude man. Hij is al over de vijftig. En wat dan nog? Dan is het nog armoede."

„Het is een eigenwijze vent. Als hij niet zo eigenwijs was geweest, had hij nooit bij mij weg hoeven gaan. Het is wel eens goed, als hij leert buigen."

„Hebt u geen plaatsje meer voor hem?"

„Ik? Neen hoor! Veel te blij, dat ik van hem af ben. Ik hoop voor je zoon, dat zijn dochter niet zo'n eigenwijs nummer is als haar vader."

„Wanneer gaan jelui trouwen, James?"

„Betty wil niet, zolang haar ouders haar inkomen nodig hebben. Ze zegt: „Wij in weelde leven en vader naar de werkverschaffing, dat kan ik niet verdragen." We zullen dus nog even moeten wachten."

„Dan kun je wel wachten tot je zestig jaren bent. Die oude Wellington krijgt nooit meer werk."

„Dat heb ik ook al eens gezegd. Het wordt bij Betty thuis hoe langer hoe ellendiger. Ze hadden een aardig centje overgespaard. Daar hebben ze tot nog toe van geleefd. Met de verdienste van Betty erbij konden ze aardig rondkomen. Maar nu zijn de centjes op.

Betty heeft gezegd: „Als je perse wilt trouwen, laten we dan vader en moeder bij ons in huis nemen." Maar daar heb ik niet veel zin in."

„Wilde ze dat? Ik vond Betty altijd wel een aardig kind. Maar dat ze met zo'n voorstel komt, valt me van haar tegen. Een vrouw moet haar vader en moeder verlaten en haar man navolgen. Dat is volgens de Schrift. (Wordt vervolgd)

FOR THE YOUNG PEOPLE

Spring Rally in London

LONDON, Het lezen of horen van deze plaatsnaam doet ons denken aan de hoofdstad van een wereldrijk. Het maakt een grote indruk op ons; voorts is het een centrum van een groot imperium.

Maar dat is meer de plaats waar we vroeger aan dachten. Tegenwoordig is het London, Ont. Het centrum van Zuid-West Ontario, de plaats. die ons doet denken aan de laatst gehouden Spring-Ralley.

Hier kwamen op Victoria-Day the Young Calvinists van Zuid-West Ontario bijeen. Het was de eerste Rally in London in het eigen mooie en ruime kerkgebouw. Voor de eerste maal werd in de namiddag begonnen. Tot nu toe hadden we slechts een avondprogramma. Voor velen werd het een latertje en men het gevraagd het te verdelen en in de namiddag te beginnen. Wat jammer echter dat er in de middag zo weinig aanwezig waren. 's Avonds was een veel grotere schare verzameld, minstens viermaal zo groot aantal, ruim zeshonderd. Dat is toch veel mooier. Laten we een volgende keer ook het eerste gedeelte bijwonen!

Het onderwerp van Rev. Veltman was heus de moeite wel waard. Hij wekte in zijn rede op tot het maken van een beslissing.

CHOOSE YE — KIEST U. Ook moeten wij, evenals de Israelieten in de dagen van Elia een beslissing nemen. Maar een beslissing die gegrond is, die een fundament heeft. Dat wij deze beslissing mogen nemen voor het eerst of opnieuw. De beslissing voor onze Heiland, dat we voor Hem mogen leven, dat we voor Hem kiezen.

's Avonds trad als spreker op Ds. Van Dijk. Er werd met zeer veel aandacht geluisterd naar deze bezielende rede over: De Heilige Geest. De Heilige Geest, die in ons werkt, en ook door ons wil werken. We werden ondermeer gewezen op de grote kracht van het gebed. Als voorbeeld haalde de spreker het werk van Dr. Billy Graham aan. Dat wij ook bidden voor ons werk, voor onze jeugdverenigingen, voor onze kerk, voor Gods Koninkrijk.

Mogen we verder het oratorical-contest vermelden. Het is de eerste keer in onze League. Een volgend jaar hebben we meer deelnemers, jongens. De beide heren kwamen deze keer met een vlotte en goed gefundeerde speech te voorschijn. Vooral voor iemand, die nog maar kort in Canada is en veel moeilijkheden met de taal heeft, mogen we het een prestatie noemen en de durf bewonderen. De cup, als eerste prijs ging naar Chatham. We feliciteren Henry nogmaals en hopen, dat hij de eer van onze League in een all-Ontario Contest met evenveel succes zal verdedigen, zodat hij naar Randolph, naar de Convention, kan gaan.

Het gehele programma werd afgewisseld met declamatie, solo en samenzang. Wat een goeie zangleider vermag konden we zien in het werk van Herman Dejong.

We hadden samen een fijne dag in London. Laat die klank in ons blijven en ons verder sterken. Dat het ons weer kracht mag geven voor ons verenigingswerk. Verder, ook deze zomer, onze taak doen, biddend.

GEO. LAHRSON

....PLAN VOOR HET SUITEN VAN VIER ZEE-ARMEN IN Z.W. NEDERLAND

Enkele weken nadat Z.W. Nederland door de bekende overstroming van 1 Februari 1953 werd getroffen werd een commissie van deskundigen benoemd, die tot taak kreeg de Regering te adviseren op welke wijze een afdoende beveiliging van het getroffen gebied kan worden verkregen. Het ging daarbij in het bijzonder om de vraag of het wenselijk en mogelijk zou zijn de bestaande, honderden kilometers lange, zeedijken in dit gebied te verbreden en te verhogen, dan wel vier van de vijf grote zee-armen met korte, maar zware dijken af te sluiten. De vrije zeeverbindingen van Rotterdam en Antwerpen werden van deze opdracht nadrukkelijk uitgesloten.

In haar zojuist verschenen rapport verklaart deze „Delta"-commissie het afsluiten van de zee-armen niet alleen technisch mogelijk, maar zij acht de daaraan verbonden voordelen zo groot, dat zij eenstemmig tot het leggen van de vier afsluitdijken adviseert. Wanneer dit advies door de Regering wordt overgenomen en een daaruit voortvloeiend wetsvoorstel door de Volksvertegenwoordiging wordt aanvaard, kan met de uitvoering worden begonnen.

De werkzaamheden zullen ongeveer 25 jaar in beslag nemen; de kosten 1½ a 2 milliard gulden bedragen. De gezamenlijke lengte van de toekomstige afsluitdijken wordt ongeveer 20 km.

Het trace loopt door zee-armen, die hier en daar een diepte hebben van 40 meter en een verschil in waterstand tussen eb en vloed van 4½ meter. De technische moeilijkheden zijn daardoor zo groot, dat de uitvoering van het werk als technisch vraagstuk het leggen van de befaamde afsluitdijk van de Zuiderzee overtreft.

Op de dijken zullen snelverkeerswegen worden aangelegd; achter de dijken zal op den duur een zoetwaterreservoir ontstaan, dat van grote betekenis zal zijn voor de landbouw in geheel Z.W. Nederland. In de mondingen van Rijn en Maas zal de zoutgrens tientallen kilometers worden teruggevaar voor het hart van de provincie Zuid-Holland zal voor goed worden bedwongen.

Hoewel de beveiliging van het achterafliggende gebied op de voorgrond staat, wordt tevens gestreefd naar enige landaanwinning.

Een afzonderlijk plan hiertoe, het z.g. drie-eilanden plan, is thans in studie bij een technische Rijksdienst. Dit plan omvat het leggen van twee dammen, ieder van twee km. lengte tussen de reeds verbonden eilanden Walcheren en Zuid-Beveland en het eiland Noord-Beveland. Van de alsdan omsloten watervlakte van 3600 ha. komen circa 2000 ha. voor drooglegging in aanmerking. De meest Westelijk gelegen dam—die tussen Walcheren en Noord Beveland—wordt, als het project tot afsluiting der zeegaten verwerkelijkt wordt, tevens de eerste van de vier afsluitdijken.

HOW MUCH MILK?

The average daily yield of milk per cow at the start of the year ranged from 16.7 lb. in New Brunswick to 25.1 lb. in Ontario. Alberta cows had the second highest average yield (25 lb.), then British Columbia (23.1), Manitoba (21.8), Saskatchewan (21.2), Nova Scotia (19.8), Prince Edward Island (18.3).

Zendelingen drongen door in ontoegankelijke vallei van Nederlands Nieuw-Guinea

Drie zendelingen zijn doorgedrongen in de ontoegankelijke „Shangri-la'vallei" in Nederlands Nieuw Guinea, waar zij de rest van hun leven zullen doorbrengen temidden van een volk, dat nog in het stenen tijdperk leeft, de zg. Dani-Papoea's.

De zendelingen hebben vriendschap weten te sluiten met een clan van de ongeveer 100.000 inboorlingen, die de door hoge bergen omgeven vallei van de rivier de Baliem bewonen. Dit dal is alleen toegankelijk door de lucht, doch ook vliegtuigen hebben grote moeite hier veilig te landen.

Dit vertelde rev. Bernard King uit New York, penningmeester en gedeputeerd secretaris van de „Christian and Missionary Alliance". Hij deed dit verhaal op de jaarlijkse conventie van de CMA, die door meer dan 1000 gedelegeerden werd bijgewoond.

De drie zendelingen, die pas vorige maand in de vallei aankwamen, zijn Lloyd van Stone, Einar Mickelson, die reeds 15 jaar onder de Papoea's van Nieuw-Guinea heeft gewerkt en Myron Bromley, die behalve zendeling een groot talenkenner is. Twee voormalige piloten bestuurden het vliegtuig, dat de zendelingen naar de vallei bracht.

Volgens King waren er nog slechts eenmaal daarvoor blanken in de vallei doorgedrongen, nl. in 1938, toen een Amerikaanse expeditie — de zogenaamde Archibald-expeditie — hier twee weken verbleef.

De drie zendelingen, die met de buitenwereld in contact staan door middel van een radiozend- en ontvangtoestel, hebben gemeld, dat zij op goede voet staan met een bepaalde clan van de Dani's. Deze clan zou ongeveer 1000 mensen tellen. De verschillende clan's leven op voet van oorlog met elkaar.

Het bevoorradingsvliegtuig werd enige malen met pijlen beschoten. De Dani's zijn zeer wreed, aldus King.

De piloten zullen blijven doorgaan met met afwerpen van voorraden voor de zendelingen. King vertelde dat men tenslotte besloten heeft ongewapend te gaan.

Bromley zal trachten de taal der Dani's in schrift vast te leggen, waarna hij de Bijbel in de taal van deze stam zal vertalen.

Wil men de vallei bereiken, dan moet het vliegtuig tot een hoogte van 10.000 voet stijgen, waarna het door een nauwe pas kan vliegen, aan weerszijden waarvan zich bergen tot een hoogte van 17.000 voet bevinden.

Hoewel het gebied deel uitmaakt van Nederlands Nieuw-Guinea, zouden volgens King nog nimmer Nederlandse ambtenaren in de vallei zijn geweest.

TELEFOONKABEL VAN CANADA NAAR ENGELAND

(Can. Scene) Deze zomer zal men beginnen met het leggen van de eerste transatlantische telefoonkabel, die Canada en de Ver. Staten met Engeland zal verbinden. Men hoopt tegen December 1956 met de kabel klaar te zijn.

De kabel zal de bestaande trans-atlantische radio-telephonie faciliteiten niet vervangen, maar hen aanvullen. Het zal in staat zijn om 36 gesprekken ineens te verwerken en kan voor telegrammen gebruikt worden. Met schat, dat het werk ongeveer $35.000.000 zal kosten; de Engelse Regering zal de kosten met particuliere maatschappijen delen.

GOUDEN JUBILEUM VAN SASKATCHEWAN IN 1955

(Can. Scene) In 1955 zal de provincie Saskatchewan zijn gouden jubileum vieren. Men is reeds bezig met het plannen maken voor feestelijkheden, die een passend hoogtepunt zullen vormen in de halve eeuw van vooruitgang van de provincie; een speciale uitnodiging zal men richten tot Amerikaanse toeristen.

Door middel van de jubileumplechtigheden zal Saskatchewan trachten zijn pioniers te eren, bezoekers bekend te maken met het leven in het tegenwoordige Saskatchewan, en plannen voor het stimuleren van het culturele leven in de provincie te bevorderen.

COMMUNISTISCHE POLITIEK

(Can. Scene) Hoe groot de werkelijke verandering in de Communistische politiek is, kan men beoordelen aan de hand van een officiele verklaring over Radio Moskou, gericht op Noord Amerika, op Zondag 7 Maart. Hier volgt de verklaring— „De revolutionaire omverwerping van het Kapitalistische stelsel is de historische taak van de arbeidersklasse. De rol en het streven van de Communistische Partij bestaat uit het leiding geven aan de arbeidersklasse in zijn strijd voor de revolutionaire omverwerping van het Kapitalisme, voor de instelling van de dictatuur van het proletariaat, voor de oprichting van de Socialistische Sovjet Republieken in de Ver. Staten en Canada".

ROLAL VISIT

The duke of Edinburgh, recently named Colonel-in-Chief of the Royal Canadian Regiment, will be flown to Canada by the RCAF for a stay of three weeks in July. His Royal Highness is coming to open the Empire Games in British Columbia. Travelling only by air, the Duke will tour several of Canada's great economic developments in the Northland. Among the places where the royal guest is to stop will be Goose Bay, Ottawa, Chalk River, Rivers, Victoria, Kitimat, Vancouver, Whitehorse, Fort Simpson, Port Radium, Coppermine, Yellowknife, Churchill, Quebec and Knob Lake.

CONGRESS OF THE I.C.C.C.

The Third Plenary Congress of the International Council of Christian Churches will be held August 3-12 in Phiadelphia. Representatives from approximately forty countries will be in attendance.

This is the first congress of the ICCC to be held in the Western Hemisphere. The previous congresses were in Holland, in 1948, and in Switzerland, in 1950.

The actual sessions of the congress will be held on the beautiful 34-acre campus of Faith Theological Seminary, in suburban Elkins Park.

The theme of the congress is "The Historic Christian Faith." Christian leaders from various nations will address the congress on various aspects of that theme.

FOR BOYS AND GIRLS

UNCLE RICHARD

Boys and Girls,

The questions of the last number of Calvinist-Contact were not so hard, were they? Here are the right answers:

II

The Lord Jesus was born at (Bethlehem). The angel said to Mary that the name of her son should be Jesus that means (Savior). The angel called Him also Immanuel that means (God with us). That Jesus should be born in (Bethlehem) was prophesied by the prophet (Micah). This prophet said (But thou, Bethlehem, Epratah, though thou be little among the thousands of Judah, yet out of thee shall he come forth unto me, that is to be ruler in Israel; whose goings forth have been from of old, from everlasting). A cousin of Jesus was John the (Baptist), the son of (Zacharias) and (Elisabeth). John's father was a (priest). We can find the story of his birth in the Gospel of (Luke) chapter (one). John preached by the river (Jordan). This river is East of Jerusalem. After Jesus was baptized by John the Spirit led Him into the (wilderness) to be tempted of the (devil). There He fasted (forty) days and (forty) nights. In the second temptation the (devil) set Him on a (pinnacle) of the (temple) and asked Jesus to (cast) Himself (down). Bus Jesus answered, Thou shalt not (tempt the Lord thy God). Here Jesus quoted (Deuteronomy 6 vs 16). After the temptation (angels) came and (ministered unto) Jesus.

I

I can not yet tell you what right answers I received to the first question. You will hear that next time.

How many points has everybody got now? (only the names of the boys and girls which have more points than in the last C.-C. and of our new friends.)
Wietske Bijlsma 27, Riemie Boersma 10, Bram Boersma 4, John Eelkema 24, Willy van 't Foort 17, Cor de Groot 23, Tine Geertsema 21, Annie de Haan 27, William de Haan 27, Dorothy de Haan 27, Bertha de Haan 27, Sipke de Haan 27, Alice de Haan 26, Martha Hogeterp 23, Minnie Helder 13, Joke Helder 13, Annie Helder 13, Maaike Hoeksema 8, Jo Hoftijzer 7, Margret Molema 6, Jenny Nijwening 28, Anna Pool 7, Eva Steringa 16, Tinie Vermeulen 24, Homme van der Vecht 19, Jeanette Vos 27, Betty de Vries 20, Tinie Verboom 10, Christina van der Vecht 7, Martha Jean Witt 28, Dick van de Wal 19, Rikie Wiggers 7, Jane Westerhuis 16, Winnie Wilms 11, Annie Wilms 10, Geraldine Zandstra 4, Evelyn Zee 7.

RIENIE Boersma. Thanks for your friendly letter. Is your mother already out of the hospital? Do you like to go to church with your own car? I'll be glad to receive a letter from you in Dutch.
RIKI Wiggers. I hope you like to go to the Bible School this year. I was very glad when you wrote that "they are planning to build a Christian School next year". Let us pray that there may come many Christian Schools in Canada. There now only are seven!
BRAM Boersma and GERALDINE Zandstra. Welcome in our club, Geraldine and Bram! Your start is good: four answers right.
ANNIE en WINNIE Wilms. Jullie krijgen een pluimpje van me voor de keurige manier waarop jullie je raadsels opgeschreven hebben. Ik wou, dat alle jongens en meisjes het zo netjes deden.
MRS. C. de Haan. Gelukkig dat Tjeerd ze spoedig mocht opknappen. God geeft ons zo telkens reden tot grote dankbaarheid. Hartelijk dank voor Uw vriendelijk schrijven! Vanzelfsprekend is het goed, dat U Uw kinderen enige aanwijzingen geeft. 'k Geloof, dat het grote opvoedende waarde heeft als (vader en) moeder medeleeft met de interesses van de kinderen.
I received a long, long letter from COR de Groot. "Thanks a lot", Cor. I am writing this on your birthday. My congratulations.
And now the new riddles!

x . . . . . .
x . . . . . .
x . . . .
x . . . .
x . . . .
x . . . .
x . . . .
x . . . . . .
x . . . .
x . . . .

1 The first judge of Israel.
2 City where Ahaziah king of Juda died.
3 Cup-bearer to king Artaxerxes.
4 One of Jacob's sons.
5 People living South-West of the land of Israel.
6 The man into whose house David brought the Ark after Uzza's death.
7 Son of Lamech and Zillah.
8 One of the most important tribes of the Israelites.
9 The 6th son of Jacob.
10 City unto which Jonah tried to flee.

The first letters form a word that we find several times in our Psalter Hymnal. Do you know what it means?

II

x . . . .
x . . . .
x . . . .
x . . . .
x . . . . .
x . . . . .
x . . . . . .
x . . . . .
x . . . . .
x . . . .

1 City in Macedonia to which Paul sent two letters.
2 Country south of Egypt.
3 Country in Europe where Paul came first.
4 Land of the Israelites.
5 City where Paul was born.
6 City where the disciples were called Christians.
7 City at the lake of Gallilee.
8 City that Paul visited at his first and second journey.
9 Name of mountain east of Jerusalem.
10 A well known city in Galilee.

The first letters form a word that we find in the Lord's Prayer. Which word?

III

x . . . .
x . . . . . .
x . . . . .
x . . . .
x . . . . . .
x . . . . . .
x . . . . . .
x . . (.)
x . . . . .

1 Een vrouw, die „in de Here arbeidde".
2 Krijgsoverste van de Assyrische koning tijdens Hizkia.
3 De vierde der kleine profeten.
4 Een der diakenen (Hand. 6).
5 Een profeet ten tijde van koning Jojakim.
6 Een der zonen van Aaron (niet de oudste).
7 Een der Aartsengelen, genoemd o.a. in de brief van Judas.
8 Werd gedood, toen hij onbedachtzaam de ark aanraakte.
9 De laatste koning over het gehele volk Israel.

De eerste letters vormen de naam van de man, die de Apostel Paulus op zijn reis van Efeze naar Jerusalem vergezelde. Welke naam is dat?

IV

x . . . .
x . . . .
x . . . .
x . . . .
x . . . .
x . . .
x . . . .
x . . .
x . . . . .

1 Een andere vrouw, die „in de Here arbeidde".
2 Viel onder Paulus' prediking in slaap.
3 Een der zonen van Simon van Cyrene.
4 Een der trouwste metgezellen van Paulus in de laatste periode van zijn apostolisch leven (bijv. Ef. 6)
5 Een der laatste koningen van Juda; werd met melaatsheid gestraft.
6 De vrome grootmoeder van Timotheus.
7 Broeder van Martha en Maria.
8 Man van Bathseba.
9 Moeder van Jacobus en Johannes.

De eerste letters vormen de naam van iemand, die in Paulus' geschiedenis een minder mooie rol speelde. Welke naam? Wat was hij?

I hope I shall receive a lot of letters. You send them to

UNCLE RICHARD,
P.O. Box 726, Petrolia, Ont.

...Van Kust tot Kust...

NIEUWS UIT LUCKNOW

Op Donderdag 22 April werd een vergadering belegd om te komen tot oprichting van een emigratievereniging.

Ds. Hoytema, die de leiding had van deze vergadering, vertelde van hoe grote betekenis een emigratievereniging kan zijn voor de uitbreiding der gemeente door het plaatsen van nieuwe emigranten. Ook kan de vereniging haar tussenkomst verlenen voor de vestiging van Hollandse farmers te Lucknow. Na enige bespreking werd met algemene stemmen overgegaan tot oprichting van een Emigratie-vereniging. 12 Aanwezigen gaven zich op als lid.

Op 29 April werd vergadering gehouden voor de bestuursverkiezing. De leiding berustte bij de oudste der aanwezigen, Mr. J. Van Oene. Na gehouden verkiezing werd het bestuur als volgt samengesteld. Voorz. Mr. J. Van Oene, sec. Mr. A. Niezen, penn. Mr. E. Hofstede en fieldmen Mr. R. Bakker en Mr. J. De Jong.

We hopen dat God ons allen, bestuur en leden, de kracht en de liefde zal geven opdat dit klein begin vruchten moge dragen tot uitbreiding van Zijn koninkrijk en het welzijn van de gemeente te Lucknow.

A. NIEZEN, Sec.

OVER EEN ZIEKE VERENIGING EN DRIE FRISSE PAARDEN

Ja het was dan wel ver gekomen. De wagen van de Chr. Em. Ver. Jarvis was zo ongeveer vastgelopen. Eigenlijk was ze, zo men dat in de volksmond noemt, „op sterven na dood". Want het was al meer dan een jaar geleden dat men het laatst een ademhaling van de vereniging zag. Dat was op 13 Maart 1953, de laatst gehouden vergadering. Maar ziet 8 April 1954.

Vergadering! Opkomst kon beter, maar men kan niet alles verwachten van een zieke. De voorz. br. C. Hogenterp liet zingen Ps. 33:5 en las deze psalm, waarna hij voorging in gebed. Daarna sprak hij een kort openingswoord. Dat openingswoord was een welkomstwoord en 'n opwekkingswoord tevens.

Het lijkt ons niet gemakkelijk om als voorzitter een woord te spreken na een jaar „niet vergaderen". Maar hij bracht het er goed af.—

Notulen: O Wee. De secretaris had inderhaast wat papieren bij elkaar gezocht, nog gauw geprobeerd er wat van te maken, miste natuurlijk een aantal aantekeningen en begon met een ernstig gezicht een verslag te geven van de laatstgehouden vergadering op 13 Maart 1953. Wat iedereen hiervan gedacht heeft is niet bekend maar nog steeds verwondert de secretaris zich er over dat de rondborstige voorzitter hem namens de vereniging hartelijk bedankte. Br. v. d. Molen, de penningmeester, gaf een financieel verslag. Het was voor iedereen een volkomen raadsel dat deze broeder kans zag om in de afgelopen periode nog $283.77 in het laatje te drukken en dat tegen een uitgaven cijfer van $50.— Maar aan het eind van het verslag bleek dat Jarvis niet aan al de verplichtingen had voldaan. Er werd meteen maar besloten om dit alsnog te doen. O.a. zal Calvinist-Contact ook nog bedacht worden. Nadat er nog wat gesproken werd over de geldelijke aangelegenheden werd de penningmeester bedankt voor het beheer der gelden en voor het verslag.

Hierna volgde een verslag door br. v. d. Schee, over de afdelingsvergadering te Kitchener. Het zou ons te ver voeren om dit alles weer te geven bovendien heeft de secretaris weer niet alles opgeschreven, maar een ding is zeker, dat verslag stond op „poten". Geen wonder dat deze broeder aan het eind van de vergadering prompt in het bestuur werd gekozen. Natuurlijk heeft de voorz. br. v.d. Schee bedankt voor dit mooie verslag en dit was zeker met aller instemming.

Hierna kwam de hoofdschotel voor deze avond. De heer Turkstra van Hamilton was in ons midden om te spreken over „Stemmen in dit land". De voorz. had in zijn openingswoord de heer Turkstra al welkom geheten. Nadat spreker eerst enige vragen beantwoord had kwam hij tot het eigenlijke onderwerp. Aan de hand van meegebrachte schematische voorstellingen op kaarten heeft hij de vergadering ingeleid in de samenstelling van de Canadese regering. Vervolgens ging spreker al de partijen langs en vertelde van elk daarvan de meest in het oog lopende bijzonderheden. Het geheel was erg leerzaam. Jammer dat spreker zich erg bekorten moest om des tijds wille. Zodoende was er geen gelegenheid om van gedachten te wisselen. De voorzitter dankte de heer Turkstra hartelijk voor deze leerzame uiteenzettting. Vervolgens kwam ter tafel een bestuursverkiezing. De voorz. zei dat 3 bestuursleden gaarne zouden aftreden, nl. de brs. v. d. Molen; de Vries en Beldman. Als reden hiervoor gaf hij op dat meerdere functies op hun schouders rusten als bv. kerkeraad en schoolbestuur. Bij stemming werden de volgende broeders verkozen. Brs. v. d. Schee, Wittenberg en Kramer. Zo zijn er dan weer 3 frisse paarden voor de wagen gespannen. De voorz. die altijd fris blijft en 3 nieuwe bestuursleden naast zich. Bravo broeders! Dat ge wegen moogt vinden en lust moogt hebben om de emigratievereniging tot groter bloei te brengen ook in Jarvis.

Aan het einde van de vergadering heeft br. Turkstra met ons gedankt en voorzover de secretaris bekend is, is een ieder toen naar huis gegaan.

Namens de Chr. Em. Ver. Jarvis, Ont.

De gewezen sec.,

D. BELDMAN

RECTIFICATIE

Niet 5, maar 6 cent

Onlangs maakten we melding van de verandering der posttarieven. O.a. 5c voor een brief per zeepost naar Holland. Een onzer lezers maakt ons er op attend dat dit niet correct is. Het is 5c voor zeepostbrieven naar „the British Commonwealth". Daar valt Holland niet onder, en men moet een postzegel van 6c plakken op een zeepostbrief naar uw vrienden in Holland.

REDACTIE

BEKENDE CANADESE MENNONIET IN HOLLAND OVERLEDEN

Terwijl hij op weg was naar het Amerikaans—Nederlands conferentieoord Herewegen te Zeist, waar hij een spreekbeurt zou vervullen is 8 Mei te Gronau plotseling overleden de heer C. F. Klassen, de bekende Canadese Mennoniet, die belast was met de zorg voor de Russische en Duitse Doopsgezinde vluchtelingen. Door zijn bemiddeling zijn honderden ge-emigreerd naar veiliger streken en vonden zij een eigen thuis temidden van geloofsgenoten in Canada, de Verenigde Staten, Paraquay en elders.

In Frankfort aan de Main is hij begraven.

Doeltreffend en goedkoop

Vele Nederlanders in Canada lezen „Calvinist—Contact". Gebruik daarom deze kolommen voor uw familieberichten, zoals jubileums-, verlovings-, huwelijks-, geboorte- en overlijdens-advertenties en de aankondiging van uw verenigings-vergaderingen. Tevens voor hetgeen u te koop aanbiedt of vraagt en het vragen of aanbieden van personeel.

Kosten slechts 20 cent per regel of gedeelte van regel. Grote letters worden als twee regels beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing.

Voor brieven onder nummer wordt 10 ct. extra per inkomende brief berekend voor porto kosten, enz.

Zend money-order met uw advertentie naar het administratie-adres:

Box 234, Chatham, Ontario

Verloofd:

TINA BIJLSMA
en
JOHN HORDYK

R.R. 5, FOREST, Ontario
R.R. 5, EMBRO, Ontario
10 Juni, 1954

CORRESPONDENTIE

Vele Hollandse jongens en meisjes in Holland zoeken correspondentie-vrienden in Canada, via Hucorpa.

Grimsby, Box 888, Ontario.

GEVRAAGD

In Zuid-Ontario een vrijgezel of klein gezin voor tijdelijk aan een dairy farm.

Goed loon, goede behandeling, moderne machines. Na afloop kan zo nodig voor ander werk op dairy farm of in tabak gezorgd worden.

Brieven aan Pirie Oliver, R.R. 1, Thamesford, Ontario.

**FOR
FRUIT and DAIRY FARMS,
HOMES or
BUSINESS PROPERTIES
in the Sunny Fraser Valley
SEE—**

HAL MENZIES LTD.
**Real Estate and Insurance
Established 1910**

Haney, B.C. Phone 73631 — Port Coquitlam, B.C. Phone 206

---

100 acres marsh tuinland, 1 mijl trans-Canada Highway nabij New Liskaerd Ont. Harde weg. Electrisch, geen huis. $500.—

Tevens compleet ingericht House Trailer 2-3 pers. voor $1500.—.

H. SCHOONDRAGER
RIDEAU VIEW — OTTAWA

VREEMDELINGEN VERKEER, BENZINE STATION, KRUIDENIERS WINKEL EN WOONHUIZEN

4 Moderne Cabins, uitgerust met douche en bad (3 dubbele en 1 enkel) Benzine station (Texaco) kleine kruidenierswinkel.

Woonhuis, 2 slaapkamers, zitkamer, eetkamer, hardwood vloeren, grote keuken, 3-delig bad.

Deze zaak is gevestigd aan no. 3 Highway, tussen Blenheim en Leamington.

Hier is uw kans om eigenaar te worden van een mooie zaak voor de prijs wat u betaald voor een normaal huis.

Vraagprijs $10,500.00. Heel gemakkelijke betalingsvoorwaarden.

NIET UITSTELLEN, MAAR DIRECT GAAN BELLEN

VAN RAAY
**190 Wellington St. W. — Chatham
Phone 2212—5760-J-2**

FARMS TE KOOP

Binnenkort is de tijd er weer om de farm te bezien die voor U het meest geschikt en binnen Uw financieel bereik is.

Wij hebben gelist in verschillende counties in Z.W.-Ontario ongeveer 50 farms, van 50 tot 300 acres in prijzen van $5000.— tot $20,000.—.

Als U van plan bent het volgende jaar voor Uzelf te beginnen schrijf of telefoneer voor een afspraak en we zijn gaarne bereid U verschillende farms te laten zien waaruit U Uw keuze kunt doen.

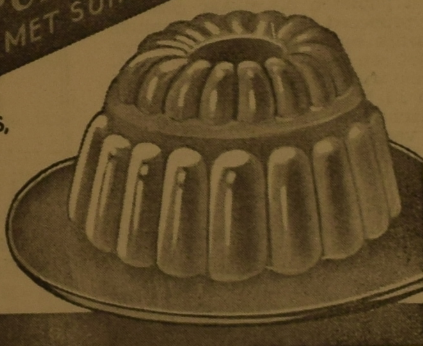
JAN BOSVELD

Phone 1100 — 153 King St. W.
Phone 6199-J — 53 Victoria Ave.
CHATHAM, ONT.

HONIG

óók in Canada

VANILLE, FRAMBOOS,
CITROEN,
AMANDEL, RUM,
ADVOCAAT,
MOCCA EN ROOM

EZ 10 HONIG

Alleenvertegenwoordigers:

HOLTZHEUSER BROS.

300 SPADINA AVE. — TORONTO — PHONE EM 3-7291
10364 105TH STREET — EDMONTON, ALTA — PHONE 45823
Agent voor Manitoba:
MAX MULDER - 99½ MARION ST. - ST. BONIFACE - PHONE 20-3171

Abonnements Formulier

Prijs drie dollar p. jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $3.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie-adres: P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Naam ....
Post-adres ....
Indien nodig naam v. werkgever en adres:
....
....

Abonnements Formulier voor Nederlandse lezers

Naam van persoon in Nederland
....
Adres ....
Naam van persoon die abonnement opgeeft
in Canada ....
Adres ....

Zendt dit formulier met insluiting van 3 dollar naar ons administratie-adres: Box 234, Chatham, Ontario, en wij zorgen voor verzending naar Nederland.

Adres Verandering

NIEUW ADRES
(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam ....
....
Indien nodig naam van werkgever en adres:
....
Post-adres ....

TEGENWOORDIG ADRES

4545 MAY 55
REV. H. NUMAN
P.O. WYOMING
ONT.